

Ketä seurata Joseph Smithin jälkeen

Ennen kuolemaansa profeetta Joseph Smith opetti kahdentoista apostolin koorumille seuraavaa:

Veljet, – – pian tapahtuu jotakin tärkeätä. Voi olla, että viholliseni surmaavat minut. Ja jos he niin tekevät eikä avaimia ja voimaa, jotka minulla on, anneta teille, ne häviävät maan päältä. Mutta jos minun vain onnistuu asettaa ne teidän

päällenne, niin silloin voin joutua murhaajien käsien uhriksi, jos Jumala sen sallii, ja voin lähteä täysin hyvillä mielin ja tyytyväisenä tietäen, että minun työni on tehty ja on laskettu perusta, jolle Jumalan valtakunta on määrä pystyttävä tällä aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella.

Vastuun tämän kirkon johtamisesta tästä lähtien täytyy levätä kahdentoista harteilla, kunnes nimitätte muita seuraajiksenne.

(*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 558)

Joseph Smith opetti myös, että ensimmäinen presidenttikunta on ainoa kahdentoista apostolin koorumin yläpuolella oleva ryhmä, mutta kun profeetta kuolee, ensimmäinen presidenttikunta hajoaa (ks. *History*, 1838–1856 [Manuscript History of the Church], osa B-1, s. 691, josephsmithpapers.org).

- Mikä oppimasi perusteella auttaisi sinua vastaamaan aiemmin esitettyihin kolmeen väitteeseen?
- Minkä mallin Herra loi johdon jatkuvuudelle kirkossaan, kun profeetta kuolee?

Kun Brigham Young puhui pyhille suuressa kokouksessa, monet kirjoittivat muistiin ihmeellisen kokemuksen ja tunsivat saaneensa vahvistuksen Pyhältä Hengeltä.

Presidentti George Q. Cannon (1827–1901), joka palveli myöhemmin ensimmäisessä presidenttikunnassa, kertoi:

Brigham Young – – nousi ja puhui ihmisille. – – Tilaisuudessa olleet eivät koskaan unohda sen tekemää vaikutusta! Jos Joseph Smith olisi noussut kuolleista ja puhunut jälleen heidän kuultensa, vaikutus ei olisi voinut olla hätkähdyttävämpi kuin

se oli monille siinä kokouksessa olleille. Se oli itse Josephin ääni, eikä se ollut ainoastaan Josephin ääni, jonka kuulimme, vaan ihmisistä näytti siltä kuin heidän edessään olisi seissyt Joseph itse omassa persoonassaan. Emme ole kuunaan kuulleet suuremmoisemmasta ja ihmeellisemmästä tapahtumasta kuin se, mikä sinä päivänä tapahtui tuon seurakunnan edessä. Herra antoi kansalleen todistuksen, joka ei jättänyt epäilyksen häivääkään siitä, kenet Hän oli valinnut johtamaan heitä. He sekä näkivät että kuulivat luonnollisilla silmillään ja korvillaan, ja sitten lausutut sanat tulivat Jumalan vakuuttavan voiman myötä heidän sydämeensä, ja he olivat täynnä Henkeä ja suurta iloa. Oli ollut lohduttomuutta ja joissakin sydämissä luultavasti epäilyksiä ja epävarmuutta, mutta nyt oli kaikille selvää, että tälle miehelle Herra oli antanut tarvittavan valtuuden toimia heidän keskuudessaan Josephin sijaan. (George Q. Cannon, "Joseph Smith, the Prophet", *Juvenile Instructor*, lokakuu 1870, s. 174–175.)

Emily Smith Hoyt, kirkon jäsen, oli paikalla Brigham Youngin puhuessa pyhille, ja hän merkitsi muistiin seuraavaa:

Hänen puhetapansa, hänen kasvojensa ilme ja hänen äänensä sykkädyttivät koko sieluani. Silmäni olivat nähneet Josephin murhatun ruumiin. Käteni olivat tunteneet kuoleman jäätävän kylmyyden hänen kerran jalolla otsallaan. Tiesin Josephin kuolleen. Kuitenkin usein hätkähdin ja tahtomattainkin katsahdin korokkeelle nähdäkseni, oliko puhuja Joseph. Ei ollut, siinä oli Brigham Young, ja jos joku epäilee Brigham Youngin oikeutta hoitaa pyhien asioita, minulla ei ole muuta sanottavaa heille kuin tämä. Tavoitelkaa jumalan henkeä ja tietäkää itse. Herra huolehtii omistaan. (Emily Smith Hoyt, lainattu julkaisussa Lynne W. Jorgensen, "The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness", *BYU Studies*, osa 36, nro 4, 1996–1997, s. 164.)

- Jos olisit ollut paikalla, kuinka tämä kokemus olisi saattanut vaikuttaa sinuun?
- Kuinka Moroni 10:5 saattaisi liittyä siihen, mitä olet tutkinut?